

ČLOVĚK A BŮH – JAK TO BYLO NA POČÁTKU

Cyklus „Bůh zachraňuje“, katecheze 6.

Materiál vytvořilo © Katechetické středisko AP 2025 (David Žofák)

Co ke katechezi potřebujeme

Úvodní píseň: Text písně, případně nahrávka (v tom případě přehrávač).

Katecheze + závěrečné aktivity:

- Kruhová plocha z kartónu (průměr cca 1 m) představující Zemi s nalepenými obrázky rostlin a zvířat z katecheze č. 5;
 - Ovál ze žluté látky nebo papíru, obrázky Adama a Evy + obrázek Hospodinovy ruky (viz příloha);
 - Červené a zelené karty (pro každé dítě jednu sadu);
 - Obrázek červa, hada a stromu (viz příloha);
 - List s nápisem na dokreslení + pracovní list (viz příloha)
-

ÚVODNÍ PÍSEŇ

Kdo stvořil?

- Text + akordy: <https://zpevník.proscholy.cz/pisen/2163/kdo-stvoril>
- Video: <https://www.youtube.com/watch?v=COeSDR7DkXE&t=120s>

Pampelišky

- Text + akordy: <https://zpevník.proscholy.cz/pisen/2207/pampelisky>
 - Video: <https://www.youtube.com/watch?v=eUHKzeCMnLM>
-

OPAKOVÁNÍ

V úvodu položíme dětem několik otázek k tématu předešlého setkání, necháme je odpovídat, případně doplníme:

- Povídáme si o stvoření Země, vody, země a vzduchu, rostlin, zvířat a člověka.
- Připomeneme si, jak nás Země k sobě přitahuje, a zkusíme vyskočit, jestli se nám podaří vyletět do Vesmíru...

ČLOVĚK A BŮH, JAK TO BYLO NA POČÁTKU – HLAVNÍ TÉMA

Sedneme si s dětmi do kruhu a položíme doprostřed zeměkouli z minulé hodiny se všemi rostlinami a zvířaty. Zopakujeme:

Když Bůh celý tenhle svět tvořil (*přidáme na obraz symbol Božího konání – **Boží ruku***), myslel přitom na člověka – a stvořil **muže a ženu** (*přidáme **žlutý ovál** jako symbol Boží milosti a na něj položíme postavy Adama a Evy*), aby se z toho všeho mohli radovat a při tom všem chválit Hospodina.

Poté pokračujeme:

Bůh a člověk se na počátku stvoření **HODNĚ DOBRĚ ZNALI**. Bůh věděl, jaký člověk je, protože ho stvořil a miloval ho.

Člověk věděl, jaký je Bůh, protože měl čisté srdce, Bohu důvěřoval, mluvil s ním a naslouchal jeho slovům – a protože nic, co mu Bůh říkal, nebylo špatné, tak každé jeho slovo dělalo člověku obrovskou radost. Proto vždycky rád udělal to, co Bůh chtěl.

Aktivita: Každému dítěti dáme jednu červenou a jednu zelenou kartu a vysvětlíme: Dobře mne teď poslouvejte. Budu říkat různé věty a vy máte za úkol zdvihnout **červenou nebo zelenou kartu**, podle toho, jestli poznáte, co Bůh asi říkal nebo neříkal prvním lidem.

Poté různě střídáme pozitivní a negativní věty a děti se snaží poznat, co by mohl Bůh říci nebo ne.

Pozitivní: (barva zelená)

- Obdivujte všechno krásné na Zemi (a oni to rádi udělali)
- Dejte si něco dobrého – potěší vás to a posílí vás to (a oni to rádi udělali)
- Projděte se spolu po Zemi – budete zdraví... (a oni to rádi udělali)
- Mějte se rádi a pomáhejte si (a oni to rádi udělali)
- Vykoupejte se – tak se očistíte... (a oni to rádi udělali)
- Povídejte si o všem... (a oni to rádi udělali)
- Mám vás moc rád... (souhlasili s tím)
- Jsem s vámi... (radovali se z toho)

Negativní: (barva červená)

- Adame, řekni Evě, že není hezká!
- Rozšlápní toho brouka – je ošklivý!
- Máš hodně síly – zlom ty větve na stromě a ukaž, že to dokážeš...
- Neboj se a sněz to jedovaté ovoce, neboj, neublíží ti...
- Evo, řekni Adamovi, že je úplně hloupý a nešikovný...
- Jsi úplně špatný – špatná...
- Je mi úplně jedno, co děláš a jaký jsi...

Když aktivitu skončíme, vysvětlíme: Teď si umíme představit, že Bůh prvním lidem říkal samé krásné a dobré věci, něco, co jim pomáhalo... A co myslíte: mohli lidé Bohu důvěřovat, že je má rád a že pro ně chce jenom to dobré? (Necháme děti odpovědět.)

Lidé tedy Bohu důvěřovali a Bůh je chránil před vším zlým – to byl velký dar a veliká milost. Je to jako tento žlutý ovál kolem Adama a Evy – Bůh byl jejich světlem a radostí.

Časem ale v lidech začala hlodat myšlenka, která byla jako takový **malý červík** (*přidáme obraz červíka*), který nebyl skoro vidět, a oni začali o Boží lásce pochybovat. Říkali si totiž: „Tady je to všechno moc krásné, to ano... Ale třeba včera jsem šlápl do bláta... mohl jsem si sice pak nohy umýt v jezírku, ale co když na mne Bůh to bláto nastražil? Co když mě až tak moc nemá rád? Proč tady vlastně vůbec to bahno je? A co když nám něco nepřeje nebo nám něco důležitého nebo krásného nechce dát? Co když...?“

A když takhle začali uvažovat a pořád si to opakovali, najednou přestávali Bohu úplně věřit. Důvěřovali mu už jen tak trochu... A když někomu důvěřujeme „už jenom tak trochu“, není to dobře.

A najednou místo Boží milosti a ochrany (*sundáme z obrazu světa **žlutý ovál**, který je pod obrázkem dvojice prvních lidí*) přišel Boží nepřítel... A z červíka, který nebyl vidět, byl najednou **HAD** (*na obraz světa položíme obrázek červeně vybarveného HADA na stromě*) a ten naváděl lidi proti Bohu.

Říkal jim totéž, co červík na začátku: že Boha nemají poslouchat, že je Bůh nemá rád a nechce jim dát to nejlepší. A lidé tomu uvěřili. A tak lidé začali chodit po světě zmatení a ustrašení, a už vůbec nevěděli, komu mají věřit.

Člověk tak na Boha začal zapomínat a už ho přestával slyšet... Ale Bůh měl člověka pořád rád – a začal vymýšlet plán, jak ho zachránit...

*Zeptáme se dětí: **Už vás někdy někdo zachraňoval?** (Můžeme děti nechat odpovědět, přidat vlastní zážitek nebo vhodný příběh).* Někdy to ale není jednoduché. Někdy jsme na tom hodně špatně a záchrana musí být dobře promyšlená, aby se povedla. A tak dobře to promyslel také Bůh, protože naše záchrana nebyla vůbec snadná.

Příště si budeme povídat o tom, co všechno Bůh vymyslel, aby nás zachránil. Na to si počkáme – ale už teď můžeme Bohu říkat něco úplně jiného než Adam s Evou. Můžeme říkat: **Pane Bože – důvěřuji Ti!**

ZÁVĚREČNÉ AKTIVITY

Vybereme některou z následujících aktivit:

- Přepisovat nápis **Pane Bože – důvěřuji Ti!**, nebo ho vymalovávat a dokreslovat kolem.
- Nakreslit příběh, který jsme si vyprávěli.
- Vymalovat obrázek z přílohy.

MODLITBA

Modlitbu začneme sami a děti se připojují s odpovědí.

Na každou větu společně odpovídáme: Pane, důvěřuji Ti!

- ...když se mi něco nedaří...
- ...když je venku hezky...
- ...když je venku ošklivo...
- ...když mám radost...
- ...když je mi smutno...
- ...když jsem unavený/á...
- ...když spadnu a ublížím si...

Děti mohou poté rovněž přidávat vlastní věty. Zakončíme společným znamením kříže.